

חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 *

1. בסעיף 1 לחוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957: (להלן — החוק העיקרי), בסופו יבוא:
- ”נצרך” — מי שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת מחלתו או ליקויו הגופני או השכלי ואינו מוחזק במוסד בגסיבות ובתנאים כאמור בסעיף 5; “קצבה” — כל תשלום תקופתי; “מענק” — כל תשלום חד-פעמי, למעט תשלום לסילוק קצבאות שנצטברו בעבר, ובניכוי סכום ההוצאות שהוציא הנכה כדין להשגת המענק.”
2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, פסקה (3) — בטלה.
3. אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
- א. (א) נכה הזכאי לתגמולים לפי חוק זה ולקצבת נכות מכל מקור אחר, ינוכה מתגמוליו לפי חוק זה סכום השווה לקצבה המשתלמת בעד אותו חודש מן המקור האחר; לא השתלמה הקצבה על בסיס של חודש, ינוכה מן התגמול החדשי חלק יחסי לפי שיעורי הזמן, ואם עלה סכום הקצבה על התגמול, לא ישולם כל תגמול.
- (ב) הניכויים כאמור לא יתחילו אלא לאחר שסך כל הקצבאות שהנכה נעשה זכאי להן הגיעו כדי כיסוי ההוצאות שהוציא כדין להשגת הקצבה.
- ב. נכה הזכאי לתגמולים לפי חוק זה, ואחרי עלותו ארצה היה זכאי בגלל נכותו למענק מכל מקור אחר, יחולו עליו הוראות אלה:
- (1) הנכה חייב לשלם לאוצר המדינה סכום השווה ל-75% מהמענק או סכום השווה לסך כל התגמולים שהנכה זכאי להם עד היום שבו אושרה זכותו למענק (להלן — יום האישור), בין שתגמולים אלה כבר שולמו ובין שטרם שולמו (להלן — התגמולים שהצטברו) — הכל לפי הסכום הקטן יותר;
- (2) עלו 75% מהמענק על התגמולים שהצטברו, חייב הנכה בתשלום כאמור בפסקה (1) ובנוסף לכך יופסק מיום האישור ואילך תשלום התגמולים לזכותו ולא יחודש אלא לאחר שסך כל התגמולים שהיו משתלמים לזכותו אלמלא הופסק התשלום, יגיע לסכום השווה להפרש בין התגמולים שהצטברו לבין 75% מהמענק;
- (3) חובות הנכה לפי סעיף זה ניתנים לקיזוז עם תגמולים שאוצר המדינה חייב לנכה;
- (4) נכה אינו חייב בתשלום לאוצר המדינה לפי סעיף זה כל עוד לא הועמד המענק לרשותו בפועל;
- (5) האמור בסעיף זה אינו גורע מהוראת סעיף 3א.

* נתקבל בכנסת ביום ו' בניסן תשכ"ט (25 במרס 1969); הצעת וחוקי דוברי הסבר פורסמו בה"ח 775, תשכ"ח, עמ' 218.

1 ט"ח 226, תשי"ז, עמ' 103; ט"ח 316, תש"ך, עמ' 88.

חישוב ההוצאות
להשגת קצבה
או מענק

ג3. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בת-קנות את סוגי ההוצאות שרואים אותן כהוצאות בהשגת קצבה או מענק ואת שיעוריהן המקסימליים.

חישוב שער
מטבע זר

ד3. לענין הסעיפים א3 ו-ב3 ייעשה החישוב של סכומים במטבע זר לפי שערם במטבע ישראל במועד שסכומים אלה הועמדו בפועל לרשות הנכה, ובהוצאות — לפי השער במועד ששולמו.

חובת מתן הודעה

ה3. נכה שנפסקו לזכותו תגמולים לפי חוק זה או שהגיש בקשה עליהם, והוא זכאי לקצבה או למענק בגלל נכותו מכל מקור אחר, יחולו עליו הוראות אלה:

(1) הגיש תביעה לקצבה או למענק כאמור, חייב הוא להודיע על כך לרשות המוסמכת בכתב תוך שלושה חדשים מיום הגשת התביעה;

(2) נפסקו קצבה או מענק כאמור לזכותו, או נקבע שיעורם בדרך הסכם, חייב הוא להודיע על כך לרשות המוסמכת בכתב תוך שלושה חדשים מהמועד שבו הודעו לו הפסק או ההסכם.

תיקון סעיף 4

4. בסעיף 4(א) לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום "500 פרוטה" יבוא "65 אגורות".

הוספת סעיפים
א4, ב4 ו-ד4

5. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

"תגמול נוסף

א4. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% והוא נצרך, והכנסתו — לרבות תמיכה לקיומו שאינה זמנית בלבד אך פרט לתגמול לפי סעיף 4 (להלן — התגמול העיקרי) — אינה עולה על התגמול העיקרי המשתלם לנכה שדרגת נכותו 50%, ישולם לו, בנוסף לתגמול העיקרי שהוא זכאי לו, תגמול נוסף ששיעורו, בנכה בעל דרגת נכות כמפורט בטור א' — התגמול העיקרי המשתלם לנכה בעל דרגת הנכות המפורטת לצדו בטור ב':

טור א'	טור ב'
50% עד 59%	60%
60% עד 69%	70%
70% עד 79%	80%
80% עד 89%	90%
90% עד 100%	100%

(ב) עלתה ההכנסה של הנכה כאמור בסעיף קטן (א) על התגמול העיקרי המשתלם לנכה שדרגת נכותו 50%, ישולם לו התגמול הנוסף לפי סעיף זה בניכוי הסכום שבו עלתה ההכנסה על אותו מקסימום.

(ג) היה לנכה בן זוג שאינו חי בנפרד ממנו, רואים לענין סעיף זה גם את מחצית הכנסתו של בן הזוג כהכנסת הנכה.

תגמול נוסף
וביטוח לאומי

ב4. הזכאי בחודש פלוני לקצבת זקנה לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968², ינוכה מהתגמול הנוסף המשתלם לו לאותו חודש לפי סעיף א4 סכום השווה לקצבת הזקנה.

בקשות לרשות
מוסמכת

ג4. החובע תגמול נוסף לפי סעיף א4 יגיש בקשה לרשות המוסמכת בצירוף ראיות הדרושות להוכחת תביעתו כפי שנקבע בתקנות, ולא ישולם תגמול נוסף בעד תקופה העולה על 120 יום לפני הגשת הבקשה לתגמול הנוסף.

2 ס"ח 530, תשכ"ח, עמ' 108.

- 5 החלפת סעיף 5
6. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
 5. נכה הזכאי לתגמול ואין בן משפחה תלוי בו, והוא מוחזק על חשבון "הקטנת תגמולים"
 המדינה או רשות מקומית כמוסד לנכים או לקשישים או כמוסד אחר כיוצא בזה, יוקטן התגמול שהוא זכאי לפי חוק זה ב-75% החל מהחודש הרביעי להחזקתו כמוסד וכל עוד הוא מוחזק בו."
- 17 תיקון סעיף 17
7. בסעיף 17 לחוק העיקרי –
 (1) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:
 "ח) על החלטתה של ועדת העררים ניתן לערער לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, תוך שלושים יום מיום מתן ההחלטה, ואם ניתנה בהעדר המערער – מיום שנמסרה לו ההחלטה, אך אין לערער אלא בנקודה משפטית בלבד."
 (2) בכותרת השוליים יוסף "וערער".
- 17 הוספת סעיף 17א
8. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:
 "חקנות סדרי דין 17א. שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את סדרי הדין בערר ובערעור לפי סעיף 17."
- 19 תיקון סעיף 19
9. בסעיף 19 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "והגשת ערעור בבית המשפט העליון".
- 22 החלפת סעיף 22
10. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:
 22. (א) המוסר ביודעין לרשות המוסמכת, לועדה הרפואית, לועדה הרפואית לערעורים או לועדת עררים ידיעה כוזבת בפרט שיש לו חשיבות לענין, דינו – מאסר ששה חדשים.
 (ב) מי שאינו מקיים את המוטל עליו בסעיף 3(2), דינו – מאסר ששה חדשים.
 (ג) מי שאינו מקיים את המוטל עליו בסעיף 3(1), דינו – קנס חמש מאות לירות."
- תחילה
11. (א) תחילתם של הסעיפים 1 עד 3 היא ביום תחילתו של החוק העיקרי, בכפוף לאמור בסעיף 12.
 (ב) תחילתם של הסעיפים 4 עד 6 היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).
 (ג) תחילתם של יתר סעיפי חוק זה היא ביום פרסומו ברשומות.
- הוראות מעבר
12. (א) נכה שלפני פרסום חוק זה ברשומות נתמלאו בו התנאים שבהם חייב הוא לתת הודעה לפי סעיף 3 לחוק העיקרי, דינו לכל דבר כדין נכה שסעיף 3 האמור חל עליו; אולם התקופה למתן ההודעה לא תסתיים לפני תום שלושה חדשים מיום הפרסום האמור.
 (ב) מי שזכותו לתבוע תגמול התיישנה מכוח חוק נכי רדיפות הנאצים (הארכת מועד), תשי"ט–1959,³ רשאי, על אף האמור באותו חוק, להגיש בקשה להענקת תגמול לפי סעיף 6 לחוק העיקרי לא יאוחר מתום ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה ברשומות, ובלבד שלא ישולם לו תגמול ולא יינתנו לו הטבות אחרות לפי החוק העיקרי אלא החל מהאחד לחודש שבו הגיש את הבקשה; הוראה זו אינה גורעת מסמכות הרשות המוסמכת לפי סעיף 19 לחוק העיקרי, והסעיף האמור יחול גם על הארכת המועד לפי סעיף זה כאילו היה מועד שנקבע בחוק העיקרי.

³ ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 210.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) — נכה שכיום תחילתו של החוק העיקרי היה זכאי לתגמולים לפיו אילולא קיבל בגלל נכותו קצבה או פיצוי אחר מכל מקור אחר לפני עלותו ארצה, רשאי להגיש בקשה להענקת תגמולים לפי החוק העיקרי תוך שנה אחת מיום פרסום חוק זה ברשומות, בין שכבר הגיש בקשה לפני כן והיא נדחתה בגלל האמור בסעיף 3(3) לחוק העיקרי ובין שטרם הגיש בקשה בכלל; סעיף קטן (ב) אינו חל על בקשות לפי סעיף קטן זה.

(ד) על אף האמור בסעיף 34 לחוק העיקרי מותר לשלם תגמול נוסף בעד התקופה שבין יום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968) לבין יום פרסום חוק זה ברשומות, ובלבד שהבקשה תוגש כאמור באותו סעיף תוך 120 יום מיום הפרסום.

(ה) אדם שבקשתו להענקת תגמול נדחתה מטעם זה בלבד שהיה זכאי לתגמול, לקצבה או לפיצוי אחר בגלל נכותו מכל מקור אחר לפני עלותו ארצה, אך אוצר המדינה שילם לו סכומים כל שהם בהיותו נכה רדיפות הנאצים, ינוכו סכומים אלה מהתגמול שאותו אדם זכאי להם לפי החוק העיקרי.

(ו) סעיף 6(ב) לחוק העיקרי וכן חוק נכי רדיפות הנאצים (הארכת מועד), תשי"ט—1959, אינם חלים על תגמול נוסף לפי סעיף 4 לחוק העיקרי.

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

ג ו ל ד ה מ א י ר
ראש הממשלה

ש נ י א ו ר ז ל מ נ ש ז ר
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת סימני סחורות (מס' 3), תשכ"ט—1969 *

הוספת סעיף א2

1. אחרי סעיף 2 לפקודת סימני סחורות יבוא:

א2. (א) ציונה של סחורה שאינה פרי הדר בכינוי יפו, יפא, יפאס, Jaffa או Jaffas, שהוא כינוי מקור הרשום בישראל לפי חוק הגנת כינויי מקור, תשכ"ה—1965², ככינוי מקור הנועד לציון פרי הדר, או בכינוי הכולל כינוי כאמור או המשתמע כמוהו (בסעיף זה — כינוי מוגן) יראו אותו כתיאור מסחרי כוזב כמשמעותו בסעיף 2.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם צורפו לכינוי מלים כגון "מין", "סוג", "טיפוס", "חיקוי", "סחורה שמקורה", "סחורה שיוצרה", או כיוצא בהן, בלשון כלשהי.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) —

(1) יותר השימוש בכינוי מוגן לגבי מוצרי פרי הדר שהופקו קודם לפרסום חוק זה, או למוצרי פרי הדר שהופקו קודם לפרסום חוק זה, אם נתמלאו בהם

"ציונה של סחורה שאינה פרי הדר בכינוי מקור של פרי הדר"

* נתקבל בכנסת ביום ו' בניסן תשכ"ט (25 במרס 1969); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 768, תשכ"ח, עמ' 171.

1 חוקי א"י, כרך ב', פרק צ"א, עמ' 889; ס"ח תשי"ח, עמ' 156; ס"ח תשכ"ג, עמ' 76.
2 ס"ח תשכ"ה, עמ' 186.